Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Can Pau Cellers

Rellinars

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Carena del Cellers - Raval del Pujolet
Alçada:	375

Coordenades:

Latitud:	41.65275
Longitud:	1.89626
UTM Est (X):	408095
UTM Nord (Y):	4611811

Classificació

Número de fitxa	08179 - 357
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular Modern
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Parcialment enfonsada.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08178A001000220000OZ
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa:	dc., 15/05/2019 - 02:00

Descripció

Can Pau Cellers és una caseta del Cellers situada a la carena del Cellers, en el vessant hidrogràfic dret del torrent del Pujolet. L'accés es fa des del Cellers pujant per un camí que ressegueix la carena o bé des del camí de les Llobatones i un cop passada la vella masia, sense deixar el camí fins arribar a les ruïnes de l'antiga masoveria al peu del camí.
Es tracta d'una construcció de planta quadrangular, que consta de planta baixa i pis i golfes amb cobert a dues aigües, i el carener perpendicular a la façana principal, orientada al sud-oest. S'ha localitzat alguna teula entre la runa amuntegada però el ràfec d'ambdós costats de les façanes està fet amb lloses de pedra plana. A la façana principal només es conserven tres obertures, ja que una part està enfonsada. La porta principal, situada a mà dreta de la façana. Es tracta d'una portalada de doble fulla amb els muntants de pedra, asimètrics i arc escarser fet de maó disposat a plec de llibre a l'exterior i en pedra a l'interior. Per sobre, una balconada sobreposada de la qual no en queda rés amb un rellotge de sol a la dreta del muntant. A mà esquerra una petita finestra amb llinda de pedra plana. La planta baixa sembla tenir quatre estances. Només entrar a mà dreta hi ha les escales que permetien pujar a la planta pis. Al fons, a mà esquerra sembla que hi ha un petit dipòsit recobert amb cairons emprats en el recobriment intern de les tines. Té una fondària d'un metre com a màxim. A l'exterior, adossada a la façana de llevant hi ha el llenyer amb volta de pedra d'uns dos metres de costat i per sobre les restes del forn de pa. Més a la dreta, les restes d'altres edificis més petits, una cort o paller. A la façana de tramuntana entre el mur de pedra seca amb un parell de tinells de mides diferents, tal vegada un rebost, que dona pas després d'un mur de partició a una cisterna obrada amb volta de maó i boca quadrada de dos metres a dos metres i mig de fondària que recollia les aigües pluvials, ja que a la façana nord hi ha les restes de la construcció feta amb zenc. A la façana de ponent, adossada, hi ha una construcció de planta quadrangular mig enrunada de planta baixa i pis amb el cobert a un sol vessant de tres bigues i llosa de pedra, amb el paredat interior arrebossat de morter de calç. A la planta superior s'hi accedia des de l'interior de la casa, mentre que a la planta baixa es feia per una obertura amb llinda voltada. El paredat general és de pedra calcària collada amb morter de calç, amb les pedres cantoneres més ben perfilades.

Observacions:

A mà esquerra a l'alçada del primer pis en destaca una pedra cantonera que sembla reaprofitada. S'observa la incisió d'un tram de circumferència.

Història

Aquesta casa forma part d'un petit veïnat establert per cinc casetes construides en terres del Cellers que es va formar pels volts del segle XVIII i principis del XIX a la carena del Cellers: Can Pau Cellers, Cal Jep, Ca l'Andreu, el Pujolet i una mica més avall, la Caseta, per tal de que les famílies establertes poguessin treballar la terra, en part oliverars, ametllers i en part vinyes i poder fer el vi directament a les tines. De fet, segons ens explica l'actual propietari del mas, "com que abans es tenien molts fills, i era època de misèria, el pare, per comptes de fer-los fora perquè s'espavilessin els va cedir tres hectàrees de terreny a cadascun on construïr-hi una caseta i sembrat. La misèria era tal que fins i tot estava establert que la burra la podien dur a pasturar a un camp de jonça per torns, però si aquesta tenia un burret, ja no hi podia anar perquè llavors calia alimentar dues boques".
El Cellers, documentat ja al segle XV és un mas encara avui dia amb gran quantitat de terres que es localitzen tant en el municipi de Rellinars com el veí de Castellbell i el Vilar. La majoria de les possessions eren cultivades de vinya i per tant aquesta era l'activitat principal de la masia. L'estrall de la fil·loxera va comportar que part de les terres es deixessin de cultivar. Les altres es varen plantar oliveres i la propietat es dedicà a la producció d'oli fins l'any 1956, on una gran glaçada va acabar amb els oliverars i actualment la majoria de terres són ermes, ocupades pel matollar i el bosc. El topònim Cellers prové de la propietat per on transcorre, també conegut al municipi de Castellbell i el Vilar com a Sallés. Carles Cornadó, estudiós de la

toponímia d'aquest municipi i altres municipis veïns, en el seu bloc sobre topònims ens diu que Sallés deriva del mot Cellers, que s'aplica a un indret o lloc, generalment subterrani on es conserva el vi. Deriva del llatí cellarium, que vol dir rebost i que en català prengué el sentit d'estança subterrània o fonda per al vi i també el sentit de graner.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE RELLINARS (2014). Catàleg de masies i cases rurals; dins Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.
MORENO ALBAREDA, M. Dolors (1986). Rellinars. Rellinars: Patronat Local de la Vellesa de Rellinars.
MORENO, M. Dolors (1997). Les masies de Rellinars; dins XVIII Ronda Vallesana. Unió Excursionista Sabadell, pp. 73 - 81.
http://toponimsdecastellbell.blogspot.com